

RETTEEN I SØNDERBORG

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 26. november 2020

Rettens nr. K01-7567 /2020

Politiets nr. 3300-70811-00155-20

Anklagemyndigheden mod

T1

født august 1996 og

T2

født maj 1985

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 9. november 2020.

T2 er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 171, stk. 1, jf. § 23, jf. § 81d, stk. 1 - dokumentfalsk,

ved den 25. oktober 2020 ca. kl. 16.30 på Frøslev Grænseovergang, Sønderjyske Motorvej i Padborg, over for politikadet V1 for at skuffe i et retsforhold, som polsk statsborger, at have gjort brug af en falsk arbejdskontrakt for at opnå et anerkendelsesværdigt formål med sin indrejse i Danmark i forbindelse med covid-19-epidemien.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om ubetinget udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1 og nr. 2, jf. § 22, nr. 9, med et af retten fastsat indrejse forbud, efter udlændingelovens § 32.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T2 og af T1.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) har afgivet udtalelser af 23. og 25. november 2020 om udvisningsspørgsmålet. I udtalelsen af 25. november 2020 fremgår blandt andet følgende:

” ...

Ved opslag i Det Centrale Personregister (CPR) fremgår, at pågældende blev registreret kildeskattepligtig den 5. juli 2014.

Pågældende blev den 22. september 2014 tilmeldt og bopælsregistreret i CPR.

Pågældende fik den 22. september 2014 registreringsbevis som arbejdstager efter EU-opholdsbekendtgørelsen.

...

SIRI har ikke tilstrækkelige oplysninger til at konstatere om pågældende har taget faktisk og reelt ophold og haft lovligt ophold siden 22. september 2014.

...

Såfremt han umiddelbart kan have opnået tidsubegrænset opholdsret efter EU-reglerne, vil længden af T2's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 22. september 2014, hvor den pågældende fik registreringsbevis, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Udvisningshjemmelen

Såfremt pågældende har opnået tidsubegrænset opholdsret er Styrelsen for International Rekruttering og Integration af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 9.

Såfremt pågældende ikke har opnået tidsubegrænset opholdsret, er Styrelsen for International Rekruttering og Integration af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 9 og § 24, nr. 2.

..."

Anklagemyndigheden har endeligt nedlagt påstand om, at tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 49, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 9, med et indrejseforbud i 6 år i medfør af § 32, stk 4, nr. 4.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 26. oktober 2020.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten har den 18. november 2020 afsagt skyldkendelse, hvoraf der fremgår følgende:

"Retten lægger til grund som ubestridt, at den omhandlede arbejdskontrakt er falsk og fremstillet af T2 med det formål, at T1 kunne indrejse til Danmark i forbindelse med covid-19 epidemien.

Efter bevisførelsen er det bevist, at T2 overdrog arbejdskontrakten til T1, og navnlig på baggrund af vidnet V1's forklaring, er det desuden bevist, at T1 foreviste kontrakten for vidnet.

På denne baggrund, og henset til det i øvrigt foreliggende, er det bevist, at T2 er skyldig i den rejste tiltale."

Straffen fastsættes til fængsel i 80 dage, jf. straffelovens § 171, stk. 1, jf. § 23, jf. § 81 d, stk. 1.

Retten har ved fastsættelse af straffen lagt vægt på forholdets karakter og herunder, at forholdet under de foreliggende omstændigheder er omfattet af straffelovens § 81 d, stk. 1, nr. 1.

Retten tager udvisningspåstanden til følge, da udvisningen ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved lagt vægt på, at betingelserne i udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 9, for er udvise tiltalte er opfyldt.

Retten finder, at den udøvede kriminalitet, under de foreliggende sundhedsmæssige omstændigheder som følge af udbrud af Covid-19, må anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivet 2004/38(EF af 29. april 2004, artikel 27, stk. 2, 2. led.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes forhold, har han ikke en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning må anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Indrejseforbuddet fastsættes i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2, til 4 år.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 80 dage.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 4 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale de sagsomkostninger, der vedrører ham.

Jacob Hinrichsen

Dommer

*) Berigtiget den 7. december 2020 i medfør af retsplejelovens § 221 fra "stk." til "nr.".

Jacob Hinrichsen

Domm34

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEN I SØNDERBORG, den 12. januar 2021

Sanne Bengtson

retsassistent